

Κατασκευάσας ἐν μικρῷ διαστήματι τὸ πόρτο, ὁ ξενοδόχος εἰσηλθεν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ καὶ ἀνεκοίνωσε τὴν παραγγελίαν τοῦ Λέοντος.

Διηγείρειν αὐτοστιγμὴν μανιώδη θύελλαν.

Εἶτα φωνή τις ἤχηρά, ἐπικρατοῦσα ὧλων τῶν ἄλλων, ἠρώτησε τί εἶδους γυνὴ ἦτο ἡ γείτων.

Σιγὴ τις σχετικὴ ἀπεκατέστη.

Ὁ ξενοδόχος ἀπήντησεν :

— Εἰς τὴν πίστι μου ! κύριοι, τί νὰ σὰς εἰπῶ ; Εἶνε μία πολὺ εὐμορφῇ, σὰν φοβισμένη, ἡ Μαρία λέει πῶς ἔχει 'στὸ δάκτυλο ἀρραβῶνα. Μπορεῖ νὰ ἦνε νύφη, καὶ νὰ ἠθέλησε νὰ ἐορτάσῃ τοὺς γάμους της ἐδῶ, ὅπως κάμνουν τόσοι ἄλλοι.

— Νύμφη ; ἀνέκραξαν τεσσαράκοντα φωναὶ ταυτοχρόνως, πρέπει νὰ ἔλθῃ νὰ συγκρούσῃ τὸ ποτήριον μαζὶ μας. Θὰ πῶμεν εἰς ὑγείαν της, καὶ θὰ διδάξωμεν τὸν συζυγον τὰ καθήκοντά του.

Τὰς λέξεις ταύτας διεδέχθη μέγας κρότος πτερνιστῆρων, καὶ οἱ δύο ἐρασταὶ ἐρίγησαν, σκεπτόμενοι ὅτι ὁ θαλάμῳ των θὰ καταλαμβάνετο ἐξ ἐφόδου. Ἀλλ' αἰφνης φωνὴ τις διέκοψε πᾶσαν κίνησιν.

Ἀρχηγὸς τις προφανῶς ὠμίλει.

Ἐπετίμησε τοὺς ἀξιοματικούς διὰ τὸ ἀπρεπὲς τῆς συμπεριφορᾶς των, καὶ τοὺς διέταξε νὰ καθίσωσι καὶ ὁμιλῶσι κοσμίως καὶ ἀθορύβως. Προσέθηκεν εἰς αὐτὰς τινὰς ταπεινοφώνους, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀκουσθῶσιν εἰς τὸν κυανοῦ θαλάμῳ, αἰτίνες ἠκούσθησαν μετὰ σεβασμοῦ μὲν, ἀλλ' ὅχι καὶ δίχως νὰ διεγείρῳσιν ἱλαρότητα μόλις συγκρατουμένην.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς, σιγὴ τις ἀποκατέστη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἀξιοματικῶν, καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐρασταὶ εὐλογοῦντες τὸ σωτήριον κράτος τῆς πειθαρχίας, ἤρχισαν νὰ συνδιαλέγωνται μετὰ πλείονος ἡσυχίας.

Ἀλλὰ, κατόπιν τόσοῦ θορύβου, ἀπηρτίτο χρόνος πρὸς ἀνέυρεσιν τῶν τρυφερῶν συγκινήσεων ἃς ἡ ἀνησυχία, αἱ πλήξεις τοῦ ταξειδίου, καὶ ἰδίως ἡ χονδροειδὴς τῶν γειτόνων θυμηδία εἶχον ἰσχυρῶς διαταράξει. Ἐν τῇ ἡλικίᾳ των ὅμως, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε πολὺ δυσχερές, καὶ δὲν ἤρρησαν νὰ λησμονήσωσιν ὅλα τὰ δυσάρεστα τῆς περιπετειώδους πορείας των, χάριν τῶν πολλῶν εὐαρέστων αὐτῆς ἀποτελεσμάτων.

Ἐνόμιζον ὅτι ἡ εἰρήνη εἶχεν ἀποκαταστῆ μετὰ τῶν οὐσάρων ἁλλοίμονον ! ἦτο ἀπλὴ ἀνακωχή.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἤρχισαν νὰ λησμονῶσι τὴν παρουσίαν ἐκείνων, ἐν ᾧ εὐρίσκοντο χιλιάς λεύγας μακρὰν τῆς μικρᾶς μας αὐτῆς σφαίρας, ἰδοὺ αἰφνης εἰκοσιτέσσαρες σάλπιγγες παιανίζουσιν, ὑπὸ τὴν συνοδίαν ἄλλων βαρυήχων σαλπύγων, τὸ γνωστὸν ἐμβατήριον τῶν γάλλων στρατιωτῶν : Ἡ νίκη εἴμεθα ἡμεῖς !

Πῶς ν' ἀντιστῶσιν εἰς τοιαύτην καταιγίδα ;

Οἱ δυστυχεῖς ἐρασταὶ ἦσαν ἀξιοθρήνητοι.

Ὅχι, δὲν ἦσαν καὶ τόσοι ἀξιοθρήνητοι, διότι ἐπὶ τέλους οἱ ἀξιοματικοὶ παρήτησαν τὸ ἐστιατόριον, παρελθόντες πρὸ τῆς θύρας τοῦ κυανοῦ θαλάμου ἐν μεγάλῃ κλαγγῇ ξιφῶν καὶ πτερνιστῆρων, καὶ κρίζοντες, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον :

— Καληνύκτα, κυρία νύφη !

Εἶτα, πᾶς θόρυβος ἐξέλιπεν.

Ἀπατώμαι, ὁ Ἀγγλος ἐξῆλθεν εἰς τὸν διαδρόμον κρίζων :

— Παιδί ! ἀπὸ τὸ ἔδιο πόρτο ἄλλη μία μπουτίλια.

Ἡ γαλήνη ἀποκατέστη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ν*.

Ἡ νύξ ἦτο γλυκεῖα, συνάμα δὲ πανσέληνος.

Ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων οἱ ἐρασταὶ ἀρέσκοντο νὰ θεωρῶσι τὸν ἡμέτερον δορυφόρον.

Ὁ Λέων καὶ ἡ φίλη του ἦνοιξαν τὸ παράθυρόν των, βλέπον εἰς μικρὸν κήπον, καὶ μετ' ἀγαλλιάσεως ἀνέπνεον τὸν δροσερὸν ἀέρα τὸν ἀποκομιζόντα τὸ ἀρωμα κληματίδος.

Δὲν παρέμειναν ὅμως ἐπὶ πολὺ. Ἀνήρ τις ἐβάδιζεν ἐν τῷ κήπῳ, κεκυφώς, τοὺς βραχίονας ἔχων ἐσταυρωμένους, μετὰ σιγᾶς εἰς τὸ στόμα.

Ὁ Λέων ἐνόμισεν ὅτι ἀνεγνώριζεν ἐν αὐτῷ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Ἀγγλου τοῦ ἀγαπῶντος τὸν οἶνον τοῦ Πόρτου.

Ἀποστρέφομαι τὰς περιττὰς λεπτολογίας, καὶ ἔπειτα, δὲν εἶμαι, νομίζω, ὑπόχρεως νὰ εἰπῶ εἰς τὸν ἀναγνώστην πᾶν ὅ,τι εὐκόλως δύναται νὰ φαντασθῇ, ἢ ν' ἀφηγηθῇ καταλεπτῶς πᾶν ὅ,τι συνέβη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ν*. Λέγω λοιπὸν ἀπλῶς ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς ἐστίας τοῦ κυανοῦ θαλάμου ἀνημμένον κηρίον εἶχε πλέον ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ ἀναλωθῇ, ὅτε, ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Ἀγγλου, ἡσύχῳ μέχρι τοῦδε, παράδοξος ἠκούσθη κρότος, ὅμοιος πρὸς τὸν παραγόμενον ὑπὸ τῆς πτώσεως σώματος βαρέος. Τὸν κρότον ἐπηκολούθησε τριγμός τις ἥττον παράδοξος, ὃν διεδέχθησαν ὑπόκωφος κραυγὴ καὶ τινες ἀκατάληπτοι λέξεις, ὅμοιαι πρὸς ἀράν.

Οἱ δύο νεαροὶ κάτοικοι τοῦ κυανοῦ θαλάμου ἐρίγησαν.

Ἰσως καὶ ἀφυπνίσθησαν ἀνατιναχθέντες ἐπὶ τῆς κλίνης ὀρθοί.

Ἐπ' ἀμφοτέρων, ὁ κρότος ἐκεῖνος, ὃν ἠδυνάτουσαν νὰ ἐξηγήσωσι, προϋξένησεν ἐντύπωσιν σχεδὸν ἀπαίσιον.

— Ὁ Ἀγγλος μας ὀνειρεύεται, εἶπεν ὁ Λέων προσπαθὼν νὰ μειδιάσῃ.

Ἀλλ' ἤθελεν ἀπλῶς νὰ ἐγκαρδιώσῃ τὴν σύντροφόν του, καὶ ἐρρικίασεν ἄκουσίως.

Μετὰ δύο ἢ τρία λεπτά, θύρα τις ἠνοιχθῇ ἐν τῷ διαδρόμῳ, μετὰ προφυλάξεως, ὡς ἐφαίνετο, εἶτα ἐλαφρότατα ἐπανεκλείσθη.

Ἠκούσθη βῆμα βραδὺ καὶ ἀσταθές, ὃπερ ἐρκίνητο ζητοῦν ν' ἀποκρυβῇ.

— Κατηραμένον ξενοδοχεῖον ! ἀνέκραξεν ὁ Λέων.

— Ἄ ! εἶνε παράδεισος !... ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις ἀφίνουσα τὴν κεφαλὴν της νὰ

καταπέσῃ ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Λέοντος. Ἀποθνήσκω ἐξ ὕπνου.

Ἐστέναιζε καὶ πᾶραυτα σχεδὸν ἐπανεκοιμήθη.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

K.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Τοῖς κκ. Συνδρομηταῖς τῶν «Ἐκλεκτῶν» Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου. Συνδρομαὶ ὡμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Λυπούμεθα ὅτι ἕνεκα τοῦ στενοῦ χώρου τοῦ Γραμματοκιβωτίου ὡμῶν δὲν δύναμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα ὡμῶν.—κ. Μιχ. Κ. Στυλιανοῦ. Ἠρξάτο ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 472. Τὴν συνδρομὴν ὡμῶν, παρακαλεῖσθε, νὰ μετρήσῃτε τῷ αὐτῷ ἀνταποκριτῇ ἡμῶν κ. Ἐμ. Βεκιερέλλῃ.—κ. Ἀντ. Χατζηθανασίου, λοχαγόν. Θὰ τὸ λαμβάνετε εἰς Ἀρταν.—κ. Εὐφροσύνην Δ. Ἀριδοπούλου. Φύλλον «Ἐκλεκτῶν» ἀπεστάλη.—κ. Α. Ε. Μπαρούτην. Ἐπληροφόρησamen ὡμᾶς διὰ τοῦ προηγουμένου Γραμματοκιβωτίου μας.—κ. Δ. Ι. Μαρτινέγγον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν.—κ. Νικόλ. Κουβαριτῆ. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστάλη ὁ Ε' τόμος τῶν «Ἐκλεκτῶν» καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τοῦ ΣΤ', ἐξακολούθησι δ' ἡ ἀποστολὴ μέχρι τῆς 31 πρ. Ὀκτωβρίου.—κ. Ἀντ. Ευγκάκη. Ἀπεστάλη.—κ. Παναγ. Μπαζόν. Τὰ φύλλα ἀποστέλλονται κακτικώτατα, ἀπορούμεν δὲ διὰ τὴν ἑλλειψίν. Ἐν τούτοις καὶ πάλιν ἀπεστάλησαν. Συνδρομὴ ὡμῶν λήγει εἰς ἀριθ. 504.—κυρίαν Σοφίαν Ταβουλάρη. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—κ. Γρ. Ξενοπούλου. Ἀπεστάλησαν. Εἴθε εὐχαριστήμενος ; —κυρίαν Γερφίχρη. Ἀγγελοπούλου. Ἀπεστάλη.—κ. Σπυρ. Αναγνωστόπουλον. Ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ 18. Ἰουλίου. Ἦτο λάθος τῆς διεκπεραιώσεως.—κ. Δ. Παναγιωτόπουλον. Συνεμορφώθημεν τῷ δελταρίῳ σας.—κ. Π. Φλεμιστόπουλον. Ἐλήφθησαν φρ. χ. 15, ἀντίτιμον τυνδρομῆς ὡμῶν. Εὐχαριστοῦμεν.—κυρίαν Καστάνδραν Πλυτᾶ. Ἀπεστάλη.—κ. Ἰω. Διακάκη. Ἐλήφθη. Θὰ φροντίσωμεν.

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, εὐεθέρῃ ταχυδρομικῶν τελῶν.—Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἰτήσις νὰ συνοδεύηται μετὰ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ἀσκάνιος, ὑπὸ Ἀλ. Δουμά (τόμ. 7) δρ. 4.20.—Εἰκοσιπενταετής Ἑλλήν πλοίαρχος, διήγημα ὑπὸ Στεφ. Ξένου, λ. 50.—Ἐκστρατεία μας εἰς τὴν σελήνην, ὑπὸ Δ. Καλαποθῆκη, δρ. 4.50.—Ἐρυθρὰ κηλὶς, ὑπὸ Παύλου Φεβά, μετάφρασις Ἡλ. Ραφτοπούλου, δρ. 2.—Ἐρυθροὶ προσωποδοφοροί, ὑπὸ Ponson de Terail, μετάφρασις Ν. Δεστυνάνου, (τόμ. 2) δρ. 4.—Ἐρυθρόδερμοι, ὑπὸ P. Duplessis, μετάφρασις Γ. Ἰγγλέση, δρ. 4.50.—Ἡ καλύβη τοῦ Θωμᾶ ἢ ὁ βίος τῶν μαύρων ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὸ Ἐρριέτας Στόδης, μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ (τόμοι 2) δρ. 2.50.—Ἰατρὸς Ραμῷ, ὑπὸ Γεωργίου Ὀνέ, μετάφρασις Α. Παπαδιαμαντῆ, δρ. 3.—Ἰζολίνα ἡ Μεξικανὴ, μυθιστόρημα μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, δρ. 2.—Ἰστορία τεχνειώτου, μυθιστόρημα, δρ. 2.—Κραυγὴ τῆς παράφρονος, μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 2.—Λήσταρχος Λασειναγῆ, ὑπὸ Ἐρνέστου Καπενδή, δρ. 4.50.—Μνηστὴ τῶν ἐκατομμυρίων, δρ. 5.—Μεγάλῃ περιουσίᾳ, νεώτατον μυθιστόρημα, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν (τόμοι 2.) δρ. 3.20.—Μαῦρος πειρατής, μυθιστόρημα ὑπὸ Α. Νουάρ, (τόμοι 3.) δρ. 4.—Μαρκησία Γαβριέλλα, μυθιστόρημα Ἰουλίου Μαρῷ, δρ. 3.—Μικρὰ μήτηρ, ὑπὸ Αἰμυλίου Ρισβούρ, δρ. 4.—Μεγάλῃ Ἰζα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μπουβιέ, μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 4. Μιχαὴλ Στρογκὼφ ἀπὸ Μόσχας εἰς Σιδηρίαν, συγγραφή Ἰουλίου Βέρν, δρ. 2.50.—Πάσσαλος τοῦ θανάτου, μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 4.50.—Πάπισσα Ἰωάννα, μεσαιωνικὴ μελέτη, ὑπὸ Ἐμ. Ροῖδου, ἐκδόσις μεγάλῃ μετὰ εἰσαγωγῆς, προλόγου, ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐγκύκλιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐπιστολῶν ἐνὸς Ἀγρινιώτου, δρ. 2.—Πικουίσις Ἀλλάγας, μετάφρασις Ν. Δραγούμη (τόμοι 7) δρ. 6.